

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819204339
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819204339.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Ivety Sopkovej vo veci starostlivosti o maloleté deti Q. E., nar. X.X.XXXX a N. E. nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, Prievidza, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti B. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, S., adresa na doručovanie L. VI. L. XXX/XXB, S., zast. JUDr. Janou Bezákovou, advokátkou so sídlom Bakalárska 6, Prievidza a Q. E., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. S., zast. AK JUDr. Miriam Podhradská, s.r.o., so sídlom Ambra Pietra 10645/17, Martin, IČO: 50 157 892, o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. marca 2020, č. k. 11P/45/2019-127 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I. a III., ako i súvisiaci výrok IV., p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.mája 2015 sp. zn. 14P 14/2015 v časti výživného tak, že vyživovaciu povinnosť otca na maloletého Q.a zvýšil zo sumy 150 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne s účinnosťou od 1.októbra 2019, ktoré je otec povinný platiť mesačne vopred, vždy do 20-teho dňa v tom-ktorom mesiaci k rukám navrhovateľky. Výrokom II. zveril maloletú N. do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Obaja rodičia maloletej N. budú maloletú v bežných veciach zastupovať a spravovať jej majetok. Výrokom III. uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletej N. mesačne sumou 160 eur s účinnosťou od 1.októbra 2019, vždy do 20-teho dňa v tom-ktorom mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Výrokom IV. zameškané výživné za obdobie od 1.10.2019 do 29.2.2020 vo výške 400 eur u maloletej N. je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 20-teho dňa v tom-ktorom mesiaci k rukám navrhovateľky až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok. Výrokom V. súd styk otca s maloletými deťmi neupravil. Na vec aplikoval ust. § 26, § 78 ods.1, 3, § 24 ods. 4,5, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1,2, § 36 ods. 1, §75 ods. 1, § 62 ods. 1,2,3,4, 5 Zákona o rodine a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka podaným návrhom žiadala o zvýšenie výživného na maloletého Q. E. nar. X.X.XXXX na sumu 350 eur mesačne od podania návrhu a určiť výživné na maloletú N. E. nar. XX.XX.XXXX na sumu 400 eur mesačne od podania návrhu a zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky. Súčasne žiadala úpravu styku s odôvodnením, že po rozvoze ich manželstva sa im narodila dcéra N., ktorá na základe dohody rodičov žije s navrhovateľkou. Otec sa zaviazal platiť na jej výživu 500 eur mesačne. Z. Q. je žiakom 2.ročníka SOŠ v Handlovej a jeho mesačné náklady sú vo výške 30,- eur na stravu, oblečenie a obuv 100 eur, hygienické potreby 65 eur, lieky a

výživové doplnky 7 eur, pomôcky do školy a cestovné 63,92 eur, náklady na aktivity 15 eur, vreckové 10 eur a pomerná časť na bývanie 179 eur. Maloletá N. navštevuje materskú škôlku v Novákoch a mesačné náklady na jej výživu predstavujú stravné v škôlke vo výške 30 eur, oblečenie a obuv 60 eur, hygienické potreby 45 eur, lieky a výživové doplnky 7 eur, škôlka 10,92 eur, náklady na aktivity 5 eur a pomerná časť nákladov na bývanie 179 eur. Maloletej N. bol diagnostikovaný Aspergerov syndróm, preto navrhovateľka navštevuje pravidelne autistické centrum Andreas n. o. v Bratislave, kde platí v priemere 100 eur mesačne. Navrhovateľke vznikajú aj náklady s dopravou do Bratislavy. S maloletými deťmi v prenajatom byte, kde býva aj dcéra K. M., ktorú má z predchádzajúceho vzťahu. Poplatky spojené s užívaním bytu činia mesačne 715 eur. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní skonštatoval, že pokiaľ by určil navrhované výživné na obe maloleté deti v sume 750 eur, táto suma by bola určite likvidačná pre otca, ktorý nemá zabezpečené vlastné bývanie a keď je na Slovensku býva v hoteli, kde poplatok za jednu noc je 43,90 eur. Otec detí pracuje vo firme, kde vykonáva prácu ako živnostník, ide o prácu, kde musí podať výkon, preto si musí zabezpečiť stravu sám, pričom je všeobecne známe, že v Nemecku je strava drahá. Otec nemá pravidelnú prácu, podľa toho, ako má jeho zamestnávateľ pre neho zákazku, dochádza za 2 - 3 týždne na Slovensko. Mohol by si zabezpečiť aj iné bývanie, ale pri nájmoch sa musí zložiť záloha 1.000 eur, na ktorú otec aktuálne nemá. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. mája 2015 sp. zn. 14P 14/2015 bolo manželstvo B. E. a Q. E. rozvedené, súd schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej maloletého Q. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky a otec sa zaviazal platiť na výživu maloletého mesačne sumou 150 eur, vždy do 20-teho dňa v tom-ktorom mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva. Súd upravil na základe dohody účastníkov konania aj styk maloletého s odporcom tak, že odporca je oprávnený sa stretávať s maloletým v nepárnom roku počas vianočných sviatkov od 23.12. od 16.00 hod. do 27.12. do 16.00 hod. a v párnom roku od 30.12. od 16.00 hod. do 2.1. nasledujúceho roka do 16.00 hod. a počas letných prázdnin každý rok od 15.7. od 16.00 hod. do 30.7. do 16.00 hod. Odporca si maloletého v čase určenom ako začiatok styku prevezme v bydlisku navrhovateľky, kde jej ho po skončení styku vráti. Navrhovateľka je povinná dieťa na styk pripraviť a odovzdať ho odporcovi v čase určenom ako začiatok styku. Rozsudok neobsahuje odôvodnenie, lebo účastníci konania sa vzdali práva podať voči nemu odvolanie. Z obsahu spisu vyplýva, že odporca mal priemernú čistú mesačnú mzdu za obdobie od októbra 2014 do marca 2015 v sume 539,22 eur podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa EUROPERSONAL & FABRIKA s.r.o., so sídlom Bratislava a navrhovateľka podľa potvrdenia jej zamestnávateľa Dasek s.r.o., so sídlom Prievidza v januári 2014 mala čistý príjem 53,81 eur a podľa ďalšieho potvrdenia zamestnávateľa CORYDON s.r.o. so sídlom Bratislava mala čistý príjem za mesiac marec 2015 v sume 11,61 eur. Za obdobie január až apríl 2014 mala vyplatené nemocenské dávky v celkovej sume 335,90 eur. Z pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15P 48/2017 súd zistil, že matka a otec detí spoločne podali žiadosť na súd vo veci určenia výšky výživného a styku otca s maloletou N. podali dňa 18. Októbra 2017. Z obsahu tejto žiadosti - návrhu, ktorý je opatrený podpismi účastníkov konania vyplýva, že sa dohodli na styku otca Q. E. s maloletou N. tak, že otec sa s ňou bude stretávať dvakrát do mesiaca po dobu 5 dní podľa dohody s matkou maloletej. Dohodli si výšku výživného v sume 500 eur, aby maloletá mala zachovaný štandard, na ktorý bola zvyknutá. Navrhovateľka zobrala návrh vo veci určenia výživného a styku späť preto súd uznesením zo dňa 15.januára 2018 konanie zastavil podľa § 29 ods.1 CMP. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7P 59/2014 zo dňa 5.januára 2015 súd schválil uzavretú rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej maloletá K. M., nar. XX.X.XXXX zostáva v osobnej starostlivosti matky B. E. a otec dieťaťa U. Z. sa zaviazal platiť na maloletú K. výživné mesačne v sume 120 eur. Navrhovateľka je poberateľkou prídavku na dieťa vo výške 71,04 eur a od februára 2019 vo výške 73,02 eur. Maloletý Q. E. je žiakom 4. ročníka Strednej odbornej školy v Handlovej, študijný odbore mechanik počítačových sietí. Výdavky na štúdium v školskom roku 2019/2020 predstavujú poplatok ZRPŠ 20 eur, cestovné cca 46 eur mesačne, úbor 35 eur, študentský preukaz 1 euro, stužková slávnosť 10 eur mesačne, exkurzie 30 eur, poistenie 1 euro. Navrhovateľka na základe nájomnej zmluvy v októbri 2019 uhradila nájomné vo výške 600,- eur a vodu 61,52,- eur, elektriku 80,- eur. Navrhovateľka ako nájomca uzatvorila nájomnú zmluvu, kde za mesiac október 2019 uhradila nájomné v sume 600 eur a za spotrebu vody 61,52 eur. Od 3.novembra 2011 je invalidná a v súčasnosti poberá invalidný dôchodok vo výške 198,90 eur. Naposledy bola zamestnaná ako krupier v Prievidzi, kde dosahovala príjem vo výške 629,43 eur. K ukončeniu pracovného pomeru došlo podľa § 63 ods.1 písm. a/ Zákonníka práce, z dôvodu zrušenia prevádzky k 31.12.2019. Bola jej ponúknutá práca v Bratislave a v Šali. Od januára 2020 poberá nemocenské dávky vo výške 350,90 eur. Navrhovateľka uzatvorila dňa 28.februára 2020 nájomnú zmluvu, na základe ktorej platí nájomné vo výške 500 eur mesačne. Otec maloletých detí je živnostník a pracuje pre obchodnú spoločnosť Uni - Montáž s.r.o., so sídlom Šoporňa. Podľa

daňového priznania za rok 2018 mal príjmy 0 a výdavky 0. Podľa prílohy č.2 - podiely na zisku a ostatné príjmy, ktoré sú súčasťou osobitného základu dane mal sadzbu dane v percentách 7, sadzba dane v percentách 35. Za rok 2017 mal príjmy zo živnosti 20.071,20 eur, výdavky 12.189,07 eur, preukázateľne zaplatené poistné z príjmov 146,35 eur, základ dane 7.882,13 eur. Obchodná spoločnosť UNI - Montáž s.r.o., so sídlom Šoporňa ako objednávateľ uzatvoril s Q. E., bytom S. ako zhotoviteľom dňa 15.apríla 2019 Zmluvu o dielo, predmetom ktorej je úprava práv a povinností zmluvných strán pri zhotovení diela špecifikované v článku II. tejto zmluvy, ktoré sa zhotoviteľ zaväzuje vykonať pre objednávateľa za odplatu na svoje náklady a na svoje nebezpečenstvo, za podmienok ďalej dohodnutých. Miestom výkonu práce je Eisenach. Doba zhotovenia diela je od 1.5.2019 do 30.6.2019 a cena za dielo 15 eur/1 hod. Objednávateľ sa zaviazal platiť cenu diela po častiach vždy za plnenie poskytnuté v období jedného kalendárneho mesiaca. Otec predložil faktúru z 26.10.2019, ktorou vyfakturoval odberateľovi UNI - Montáž, s.r.o., so sídlom Šoporňa za vykonané práce za mesiac október 2019 sumu 3.420 eur; zálohovú faktúru zo 4.12.2019, ktorou vyfakturoval odberateľovi zálohovú faktúru za mesiac december 2019 v sume 1.000 eur a ďalšiu zálohovú faktúru z 18.12.2019, ktorou vyfakturoval odberateľovi za mesiac december 2019 sumu 1.500 eur; faktúrou z 31.12.2019 vyfakturoval odberateľovi za vykonané práce sumu 470 eur; spolu 2.970 eur za mesiac december 2019; faktúrou z 20.1.2020 vyfakturoval odberateľovi zálohovú faktúru v sume 1.000 eur a faktúrou z 31.1.2020 vyfakturoval odberateľovi za vykonané práce sumu 1.670 eur, spolu 2.670 eur. Otec detí v čase pobytu na Slovensku býval v hoteli Squash v Prievidzi. O výdavkoch predložil hotelový účet, kde za obdobie od 18.7. 2019 do 4.2.2020 zaplatil celkovú sumu 1.850,70,- eur. Otec má dlh voči VŠZP a. s. vo výške 6.731,92 eur, GE Money a.s. vo výške 895,74 eur, Cetelem Slovensko, a.s. vo výške 270,39 eur, Slovenská sporiteľňa, a.s. vo výške 1.376,68 eur, Union zdravotná poisťovňa vo výške 229,08 eur a EOS KSI Slovensko vo výške 471,25 eur. Od svojho otca Ing. A. E. má v nájme osobné motorové vozidlo na dobu určitú od 1.1.2019 do 31.12.2020 za dohodnuté nájomné vo výške 100 eur za každý mesiac trvania nájmu. Otec detí vyčíslil príjmy a výdavky za obdobie od októbra 2019 do januára 2020 s tým, že jeho výdavky za október 2019 predstavujú 1.424,89 eur a príjmy 3.420 eur, november 2019 mal výdavky 2.189,19 eur a žiaden príjem, v decembri 2019 mal výdavky 1.957,19 eur a príjmy 2.970 eur, v januári 2020 mal výdavky 1.696,79 eur a príjmy 2.670 eur. Do jeho príjmov každý mesiac je zahrnutý odvod do sociálnej poisťovne v sume 158,11 eur a do zdravotnej poisťovne v sume 66,78 eur, spolu 224,89 eur; od novembra 2019 do februára 2020 je pripočítané ubytovanie v hoteli Squash, kde ubytovanie v novembri 2019 predstavovalo až sumu 734,30 eur, lebo tento mesiac nepracoval, mobil v priemere 30 eur mesačne, prenájom vozidla a pohonné hmoty 400 eur a iné výdavky, diaľničná známka + 2 ks pneumatík. Otec nepočítal do výdavkov pracovné oblečenie a nástroje. V priemere jeho príjem činí 2.265 eur a zostatok pre jeho vlastnú potrebu mesačne predstavuje 437,98 eur.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sú dané dôvody, aby súd rozhodol o návrhu navrhovateľky o zvýšení výživného na maloletého Q. a o úprave práv a povinností k maloletej N., lebo došlo k zásadnej zmene pomerov na strane maloletého Q. a jeho rodičov. Naposledy bola určená vyživovacia povinnosť na maloletého Q. rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14P 14/2015 zo dňa 15. mája 2015. V tom čase mal maloletý 11 rokov a bol žiakom základnej školy. Zo spisu vyplýva, že navrhovateľka mala za obdobie január až apríl 2014 vyplatené nemocenské dávky v celkovej sume 335,90 eur a otec mal priemerný mesačný zárobok za 6 mesiacov vo výške 539,22 eur. Navrhovateľka pracovala len krátkodobo a mala zdravotné problémy. Uvedené skutočnosti vyplývajú z obsahu spisu. Po rozvoze manželstva sa navrhovateľka presťahovala z Bratislavy do Prievidze a z jej podnetu obnovili spolužitie s otcom detí a spolu bývali v Prievidzi. Po rozvoze manželstva zo spolužitia sa im narodila dňa 31.12.2015 dcéra N.. Účastníci konania aj po narodení dcéry bývali v spoločnej domácnosti spolu s deťmi, navrhovateľka bola na materskej dovolenke a otec detí pracoval a zabezpečoval po finančnej stránke rodinu. Z uvedeného vyplýva, že otec osobitne fyzicky neodovzdával navrhovateľke výživné na maloletého Q. v sume 150 eur podľa rozhodnutia súdu, lebo zabezpečoval finančne celú rodinu. Žili v spoločnej domácnosti a otec detí sa staral aj o dcéru navrhovateľky K.. Žiadna písomná dohoda medzi účastníkmi konania vo veci výživného na maloletú N. v sume 500 eur nebola uzavretá, ale navrhovateľka dňa 18.10.2017 podala návrh na Okresný súd Prievidza, podpísaný aj otcom detí, ktorým žiadala o určenie výšky výživného a úpravu styku otca s maloletou N.. Z obsahu tohto návrhu vyplýva, že sa s otcom detí dohodla (zrejme ústne) na výške výživného na maloletú N. v sume 500 eur a na stretávaní sa otca s maloletou dvakrát do mesiaca po 5 dní podľa dohody. O tomto návrhu navrhovateľky súd nerozhodol meritórne, lebo navrhovateľka zobrala návrh späť a súd konanie zastavil. Do júla 2019 účastníci žili v spoločnej domácnosti a otec detí do tohto obdobia prispieval na domácnosť. Potom, keď prestali spolu žiť a viesť spoločnú domácnosť, otec prispieval na výživu detí v hotovosti alebo vkladom

na účet navrhovateľky tak, ako súd uviedol už vyššie. Na strane maloletého Q. došlo k zásadnej zmene pomerov, keď je o 4 a pol roka starší a náklady na uspokojovanie jeho základných životných potrieb, ako je strava, oblečenie, obuv a mimoškolské aktivity sa zvýšili. Maloletý je t. č. žiakom 2.ročníka SOŠ v Handlovej, kde dochádza autobusom a cesta Prievidza - Handlová a späť mesačne predstavuje 46 eur, strava v škole 30 eur, poplatok ZRPŠ 20 eur ročne, školský preukaz 1 euro, každý mesiac poplatok za stužkovú 10 eur, poisťné 1 euro a exkurzie cca 30 eur. Uvedené náklady predstavujú mesačne cca do 100 eur. Tieto náklady okrem ZRPŠ sú pravidelné. V konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľka mala zvýšené náklady na výživu maloletého v dôsledku jeho mimoriadnych a mimoškolských aktivít alebo záľub maloletého, resp. spojené so zdravotným stavom. Zmenili sa aj pomery na strane rodičov. Navrhovateľka v čase skoršieho rozhodnutia bola poberateľkou niekoľko mesiacov nemocenských dávok celkom v sume 335,90 eur, pracovala len krátkodobo a poberala invalidný dôchodok vo výške 122 eur. V čase rozhodnutia súdu o zvýšení výživného na maloletého bola práceneschopná (od 6.1.2020) a boli jej vyplatené nemocenské dávky za január 2020 v sume 350,90 eur a invalidný dôchodok vo výške 206 eur. U posledného zamestnávateľa dosahovala priemerný čistý zárobok 629,43 eur a privyrábala si brigádnicou v reštaurácii Jantár pri odmene 100 eur. Pracovný pomer tak, ako súd uviedol už vyššie skončil k 31.12.2019 z dôvodu zrušenia prevádzky. Zmenili sa pomery aj na strane otca maloletých, ktorý mal v čase skoršieho rozhodnutia v roku 2015 čistý mesačný príjem v sume 539,22 eur a mal uzavretý pracovný pomer. V čase rozhodovania súdu o zvýšení výživného bol jeho priemerný mesačný príjem za obdobie október 2019 až január 2020 v sume 2.265 eur, pričom v novembri 2019 nepracoval, lebo nemal zákazku. Otec pracuje na živnosť a za vykonané práce fakturuje odberateľovi odmenu za každý mesiac, pričom z mesačného príjmu má pravidelné výdavky, ktoré musí uhrádzať; ide o odvody mesačne v sume 224,89 eur, cesta Slovensko - Nemecko a späť 300 eur (pohonné hmoty), strava v Nemecku 500 eur, ubytovanie na Slovensku za 5 dní uhrádza v hoteli 219,50 eur (43,90 eur x 5 dní), mesačný nájom za vozidlo 100 eur, poisťky ročne havarijná 500,28 eur a zákonná poisťka 118,41 eur, spolu 618,69 eur (mesačne 51,56 eur) a cca poplatok za telefón 40 eur mesačne. Jeho výdavky predstavujú cca 1.435,95 eur a po odpočítaní z priemerného príjmu 2.265 eur mu zostane cca 829,05 eur, pričom súd nepočítal stravu na Slovensku, pracovný odev a zakúpenie náradia a výživné, ktoré doposiaľ uhrádza od 300 eur do 350 eur dobrovoľne. Otec detí je síce na tom ekonomicky lepšie ako pri skoršom rozhodnutí, má vyšší príjem, ktorý sa ale odvíja od toho, akú má zákazku od odberateľa, pričom nemusí ju mať každý mesiac, ale niektoré výdavky musí hradiť pravidelne mesačne. Ak by súd odpočítal už hradené výživné 350 eur mesačne, zostalo by mu 479,05 eur (829,05 eur - 350 eur). Účinnosť tejto zmeny výživného súd stanovil od 1.10.2019 v súlade s návrhom navrhovateľky, námietky otec a kolízny opatrovník nemali. Otec za predchádzajúce obdobie výživné platil. Otec detí uhradil navrhovateľke výživné za obdobie od októbra 2019 do februára 2020 v sume 1.650 eur (október 2019 sumu 300 eur, november 2019 sumu 300 eur, december 2019 sumu 350 eur, január 2020 sumu 350 eur, február 2020 sumu 200 eur a sumu 150 eur navrhovateľke fyzicky odovzdal vo februári 2020). Zvýšené výživné na maloletého zo sumy 150 eur na sumu 250 eur predstavuje za obdobie od októbra 2019 do februára 2020 sumu 1.250 eur, ale keďže otec zaplatil celkom na výživnom sumu 1.650 eur, po odpočítaní sumy 1.250 eur, navyše zaplatil sumu 400 eur. Otcovi nevznikol na výživnom na maloletého Q. nedoplatok. Súd pri zvýšení výživného zobral do úvahy skutočnosť, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletú N., nemá zabezpečené vlastné bývanie a po príchode na Slovensko do Prievidze si zabezpečuje ubytovanie v hoteli, aby sa mohol kontaktovať s deťmi.

3. Súd rozhodol aj o úprave práv a povinností k maloletej N., ktorá sa narodila po rozvoze manželstva účastníkov konania, ktorí spolu žili v spoločnej domácnosti až do júla 2019. Súd zveril maloletú N. do osobnej starostlivosti navrhovateľky, lebo pri šetrení pomerov kolíznym opatrovníkom neboli zistené nedostatky pri výchove a starostlivosti. Súd určil rozsah vyživovacej povinnosti otca na maloletú, ktorá navštevuje Materskú škôlku v Novákoch, kde ju vozí každý deň navrhovateľka ráno autom spolu s dcérou K., ktorá v Novákoch chodí na strednú školu. Výdavky na maloletú predstavuje poplatok za škôlku 10 eur a stravu od 30 eur do 32 eur, celkom do 42 eur, ide o výdavky za každý mesiac. Navrhovateľka v priebehu konania tvrdila, že chodí s maloletou N. do Bratislavy raz za tri mesiace z dôvodu jej ochorenia, ale táto skutočnosť preukázaná v konaní nebola. Navrhovateľka navštívila lekára s maloletou len raz v roku 2019 podľa jej tvrdenia, kedy sa maloletá podrobila vyšetreniu, za ktoré za dva dni zaplatila sumu 300 eur, pri cene jedného vyšetrenia 150 eur. Navrhovateľka má absolvovať s maloletou ešte jedno vyšetrenie, ktorého sa doposiaľ nemohla zúčastniť z dôvodu jej práceneschopnosti. Za toto vyšetrenie zaplatí sumu 150 eur. Následne ďalšia liečba maloletej sa môže realizovať v mieste bydliska. Navrhovateľka súdu nepreukázala žiadnou listinou, že za vyšetrenie v Bratislave zaplatila sumu 300 eur, hoci jej to súd uložil uznesením na pojednávaní dňa 30. januára 2020. Rovnako nepredložila ani

potvrdenie o úhrade poisťky za osobné motorové vozidlo a ani leasingovú zmluvu a splátky za vozidlo. Uvedená výška výživného zodpovedá potrebám maloletej vo veku 4 rokov. Otec zaplatil celkom na výživu 1.650 eur, od tejto sumy súd odpočítal zvýšené výživné na maloletého Q. a v sume 1.250 eur, ktoré otec už v sume 1.650 eur zaplatil, takže navyše zaplatil sumu 400 eur. Na maloletú mal otec zaplatiť za obdobie od 1.10.2019 do 29.2.2020 sumu 800 eur, po odpočítaní navyše zaplateného výživného 400 eur má nedoplatok v sume 400 eur, ktorý mu súd povolil splácať v mesačných splátkach vo výške 50 eur (§ 232 ods.3 a 4 CSP). Súd neupravil styk otca s maloletou N. vzhľadom k tomu, že otec pracuje v zahraničí, bude v jeho záujme, aby si zabezpečil prácu tak, aby sa mohol pravidelne s deťmi stretávať po dohode s navrhovateľkou a v prípade, že mu to neumožní, môže sa tohto práva domáhať prostredníctvom súdu.

4. Proti tomuto rozsudku podala matka v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, keď pri určení výšky výživného nezohľadnil potreby maloletých detí a ani možnosti a schopnosti otca. Uviedla, že v čase podania návrhu bola zamestnaná a dosahovala príjem vo výške 630,- eur. S maloletými deťmi bývala v prenajatom byte, kde náklady za bývanie boli vo výške 715,- eur. Výdavky na maloletého Q. sú vo výške 638,42,- eur /s poukazom na vek ako i nadmerný rast, dopravu do školy/ a na maloletú N. vo výške 455,42,- eur. V priebehu konania prišla matka o zamestnanie a v súčasnosti je z dôvodu vážnych zdravotných problémov práceneschopná. Poberá len nemocenské dávky, čiastočný invalidný dôchodok a rodinné prídavky. Presťahovala sa a za bývanie platí mesačne sumu 500,- eur. Z dôvodu exekúcií, keď je vedená v zozname dlžníkov, si nemôže prostredníctvom úveru zabezpečiť vlastné bývanie. Otec v konaní predložil faktúry, z ktorých vyplýva príjem vo výške 2.265,- eur ako i výdavky vo výške 1.709,89,- eur. I keď otec deklaroval výdavky za prenájom motorového vozidla, doklad o úhrade nepredložil. Rovnako otec poukázal na viacero exekučných konaní, pričom podal návrh na oddĺženie. Motorové vozidlo je len formálne vedené vo vlastníctve otca maloletých detí. Otec nepreukázal výdavky na pracovné nástroje vo výške 200,- eur. Vzhľadom k uvedenému otec preukázal svoje nevyhnutné mesačné výdavky v sume cca 1.400,- eur. V minulosti sa otec s matkou dohodli na platení výživného v celkovej sume 650,- eur. Pokiaľ otec súhlasil v tom čase s predmetnou dohodou, matka má za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť vyššie výživné než aké bolo určené súdom. Matka poukázala na zaužívanú súdnu prax, keď výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20-30% z čistého príjmu otca, s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu. Súdom prvej inštancie určené výživné na maloleté deti vo výške 410,- eur predstavuje len 18,1% z príjmu otca. Priemerná hranica výživného vo výške 25% z príjmu otca v danom prípade predstavuje sumu 566,- eur. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v časti výroku I. a III. a otca zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého Q. sumou 330,- eur a na maloletú N. sumou 230,- eur mesačne, počnúc od 01.10.2019.

5. Kolízny opatrovník v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane maloletého Q. k podstatnej zmene pomerov. Maloletý Q. navštevuje Strednú odbornú školu v Handlovej, čím náklady vzrástli. K maloletej N. bolo potrebné upraviť pomery, nakoľko rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti. Zotrvali na svojich vyjadreniach z pojednávania, ktoré sa konali dňa 19.12.2019, 30.01.2020, 03.03.2020. V ďalšom podaní zo dňa 16.04.2020 uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení zo dňa 26.03.2020.

6. Otec v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka v podanom odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré boli predmetom dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, úplne zistil skutkový stav a riadne sa vysporiadal so všetkými zistenými skutočnosťami, vzal do úvahy všetky relevantné okolnosti. I napriek právnomu zastúpeniu matky, matka v konaní nepredložila relevantné doklady na preukázanie tvrdených výdavkov. Až na výzvu súdu boli predložené výdavky zo školského zaradenia. Rovnako matka nepredložila výdavky na zdravotnú starostlivosť na maloletú N.. V priebehu konania matka prezentovala výdavky na bývanie, ktoré by si pri jej finančnej situácii, teda príjmoch a výdavkoch nemohla dovoliť. Tieto výdavky sú účelové, ktoré v skutočnosti matka nevynakladala, pričom zmenila prenájom, za ktorý platila sumu 715,- eur za lacnejší byt. I keď otec vynakladá sumu na pracovné oblečenie a pracovné nástroje, súd prvej inštancie na tento výdavok neprihliadal. Voči otcovi je vedených viacero exekúcií, preto otec nemôže byť vlastníkom motorového vozidla, keď motorové vozidlo si prenajíma od svojho otca. Je živnostník a je viazaný na zákazky, preto nemá žiadnu istotu v prísune práce, nemá pravidelný plat, nepoberá sociálne ani nemocenské dávky. Aktuálne sa nachádza otec v Nemecku, avšak práce je menej. V súčasnosti sú výdavky matky, vzhľadom na zatvorenie školských a predškolských zariadení, výrazne nižšie, keď

aktuálne nefinancuje pravidelné výdavky detí, ktoré súvisia s denným dochádzaním. Tento pokles potrvá minimálne do konca školského roka. Rovnako došlo k uzatvoreniu herní a iných prevádzok, teda matka by v danom prípade prišla aj tak o prácu. Určením primeraného výživného súd zabezpečil otcovi možnosť plniť si vyživovaciu povinnosť riadne a včas, stretávať sa s deťmi a kúpiť im niečo aj nad rámec určeného výživného. Tvrdenia matky poukazom na uzatvorenú dohodu zo dňa 18.10.2017 sú účelové, keď s matkou v tom čase žili v spoločnej domácnosti a otec výlučne sám zabezpečoval celú rodinu. Rovnakú dohodu mala matka uzatvorenú aj s otcom dcéry K. M.. Súd v prípade zmeny pomerov na strane účastníkov konania a maloletých detí môže rozhodnúť o zvýšení výživného do budúcnosti, pokiaľ by na to boli splnené zákonné podmienky. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Matka v písomne podanom vyjadrení zo dňa 15.04.2020 zotrvala na svojich písomných i ústnych vyjadreniach, keď výdavky na deti a náklady na domácnosť v konaní riadne zdokladovala. Je si vedomá vysokého nájomného, avšak v súčasnosti nemá inú možnosť bývania. Rovnako je t.č. PN a vzhľadom na súčasnú situáciu nevie, kedy bude ukončená. Uznala, že náklady na dopravu detí poklesli, pričom vzrástli výdavky na ich stravu. Matka má vedomosť o tom, že otec sa stále zdržiava v Nemecku a má pravidelný príjem.

8. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

9. Podľa ust. § 1 CMP, sa Civilný mimosporový poriadok uplatní výlučne v právnych veciach ustanovených v tomto zákone. Podľa ust. § 2 CMP, sa uplatní Civilný sporový poriadok ako generálny procesný kódex tam, kde odlišnosti CMP nestanovuje.

10. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

11. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

13. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd si v plnom rozsahu osvojil skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý považoval za správny. Zo svojich zistení vyvodil aj správny záver a odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje nielen so skutkovými, ale aj právnymi závermi súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva nasledovné:

15. Podstatou odvolacích dôvodov matky bol poukaz na zvýšené výživné na maloletého Q. a ako i určenie výšky výživného na maloletú N..

16. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2, § 63 ods. 1 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nespĺní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal

výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevezal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

17. Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých potrieb osoby, ktorej má byť poskytované. Výživou dieťaťa je mienené zabezpečenie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný rozvoj po stránke fyzickej a duševnej. Výživné pre deti slúži nielen k uspokojovaniu ich výživy v užšom zmysle, k uspokojovaniu všetkých odôvodnených hmotných potrieb (šatstvo, obuv, bývanie a strava), ale aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove dieťaťa (vzdelávanie, príprava na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby). Ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, podľa fyzickej a duševnej vyspelosti, jeho zdravotného stavu, schopností, náklonnostiach, spôsobu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sú závislé súčasne od schopností a možností rodičov. Ak sú tieto schopnosti a možnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby maloletého dieťaťa, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú prospešné všestrannému vývoju dieťaťa. Uvedené chápanie v súlade so zásadou úmernosti životnej miery dieťaťa k životnej miere rodičov. U povinnej osoby rozhodujú reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné. Potenciálne zárobkové možnosti rodičov nie sú dané len ich subjektívnymi okolnosťami - stránkou fyzickou a psychickou, pôjde najmä o vloh, náklonnosti, vedomosti, skúsenosti a celkový zdravotný stav, ale aj o niektoré okolnosti objektívneho rázu, ako je výber pracovných príležitostí v určenom mieste. Zodpovednému zhodnoteniu schopností a možností rodičov je potrebné zistiť okruh osôb, ku ktorým majú rodičia vyživovaciu povinnosť podľa Zákona o rodine.

18. Po oboznámení sa s obsahom spisu, vykonanými dôkazmi, ako i vyjadreniami účastníkov v odvolacom konaní, dospel odvolací súd k záveru, že zisteným skutkovým okolnostiam daného prípadu, možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, s prihliadnutím na aktuálne možnosti a schopnosti matky, vystihujúcim odôvodnené potreby maloletých detí, s prihliadnutím na zvýšené výdavky v súvislosti s nástupom maloletého Q. na strednú školu, ako i preukázanú podstatnú zmenu pomerov, zodpovedá zvýšenie výživného z pôvodnej sumy 150,- eur na sumu 250,- eur mesačne ako i určenie výživného na maloletú N. vo výške 160,- eur.

19. Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

20. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

21. Zmyslom a účelom ustanovení § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine je stanovenie kritérií úpravy určenia konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti. V § 78 zákon ustanovuje osobitný mechanizmus pre prípady, keď sa zmenia pomery od podmienok daných v čase vydania pôvodného rozhodnutia o rozsahu výživného. K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách.

22. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že posledná úprava vyživovacej povinnosti otca k maloletému Q.ovi bola určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. mája 2015, č. k. 14P/14/2015. Nakoľko rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie, postupoval súd prvého stupňa správne, keď z obsahu spisu zistil, že otec dosahoval v tom čase príjem vo výške 539,22,- eur a matka dosahovala príjem vo výške 53,81,- eur a súčasne poberala nemocenské dávky vo výške 335,90,- eur.

23. V súčasnosti je matka poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 198,90,- eur. Naposledy bola matka zamestnaná ako krupiér, kde dosahovala príjem vo výške 629,43,- eur. K ukončeniu pracovného pomeru matky došlo dňom 31.12.2019, z dôvodu zrušenia prevádzky. Od 16.01.2020 je matka poberateľkou nemocenských dávok vo výške 14,40,- eur na deň. Otec maloletých detí je živnostník a podľa daňového priznania za rok 2018 mal príjmy 0 a výdavky 0. Za rok 2017 mal príjmy zo živnosti 20.071,20,- eur a výdavky 12.189,07,- eur. V mesiaci október 2019 vyfakturoval sumu 3.420,- eur, v decembri 2019 celkovú sumu 2.970,- eur, v januári 2020 v sume 2.670,- eur. Jeho výdavky sú vo výške 1.435,95,- eur a po odpočítaní z priemerného príjmu vo výške 2.265,- eur je príjem otca vo výške 829,05,- eur. Otec má súčasne výdavky na poisťné do sociálnej poisťovne /158,11,- eur/, zdravotnej

poisťovne /66,78,- eur/. V čase pobytu na Slovensku býva v hoteli, za ktorý platí uhrádza rôzne sumy a to v období od 18.7.2019 do súčasnosti v rozmedzí od 43,90,- eur do 239,40,- eur, v závislosti od počtu dní strávených na území Slovenskej republiky a výške denného poplatku za ubytovanie.

24. Maloletý Q. je študentom Strednej odbornej školy v Handlovej. Matka zaplatí maloletému za ZRPŠ sumu vo výške 20,- eur, cestovné 46,- eur, študentský preukaz 1,- eur, stužkovú 10,- eur, exkurzie 30,- eur. Súd prvej inštancie správne, aplikujúc ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, posúdil zmenu pomerov tak na strane maloletého dieťaťa ako aj rodičov. Maloletý Q. je študentom strednej školy a matka má výdavky na školné, cestovné, stravné, stužkovú. I keď matka v priebehu konania ako aj v podanom odvolaní deklarovala, že celkové výdavky na maloletého Q. sú vo výške 638,42,- eur, odvolací súd považuje zvýšenie výživného na sumu 250,- eur, poukazom na príjmové možnosti otca, za správne. Maloletý Q. je vekovo starší, navštevuje strednú školu. Matka je t.č. práceneschopná a jej jediným príjmom sú nemocenské dávky a invalidný dôchodok. Otec je živnostník a pracuje v zahraničí, pričom príjem otca je závislý od ponuky práce. Súčasne je potrebné prihliadať i na výdavky otca, keď platí odvody do sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne, náklady na cestovné. Súd prvej inštancie správne neprihliadal na výšku nájomného, ktoré otec platí svojmu otcovi za prenájom motorového vozidla, keď danú skutočnosť otec v konaní nepreukázal. Otec nemá na území Slovenska zabezpečené trvalé bývanie, preto mu vznikajú náklady na ubytovanie počas pobytu na Slovensku. Odvolací súd neprihliadal na exekúcie, ktoré sú voči otcovi vedené, keď výživné má prednosť pred všetkými pohľadávkami otca. Výdavky oboch rodičov na svoje vlastné zabezpečenie, najmä výdavky matky na bývanie, ktoré vynakladá vo vyššej, ako obvyklej sume, sú vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti iba druhoradé a odvodené od toho, že obaja sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností tak, aby v celom rozsahu pokryli potreby maloletých detí, aby mali deti zabezpečenú dôstojnú životnú úroveň.

25. Odvolacia námietka matky poukazom na uzatvorenú dohodu v minulosti o výživnom na maloleté deti v celkovej sume 650,- eur, nie je dôvodná. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie správne zistil príjmové možnosti oboch rodičov ako i odôvodnené potreby maloletých detí, preto dohoda, ktorú mali podľa vyjadrenia matky uzatvoriť rodičia, nemôže byť podkladom pri určení rozsahu výšky výživného otca na maloleté deti, keď nevychádza zo zisteného skutkového stavu veci v čase rozhodnom pre posúdenie návrhu matky. Z obsahu spisu sp. zn. 15P/48/2017 odvolací súd zistil, že matka sa podaným návrhom zo dňa 18.10.2017 domáhala určenia výživného a úpravy styku, pričom žiadala určiť výživné na maloletú N. vo výške 500,- eur. Predmetný návrh bol podpísaný aj otcom maloletej. Kolízny opatrovník v písomne podanej správe zo dňa 29.11.2017 uviedol, že maloletá N. spáva v izbe so svojimi rodičmi. Otec pracuje ako SZČO a väčšinu času sa zdržiava v zahraničí. Matka na pojednávaní konanom dňa 15.01.2018 17 zobrala návrh v celom rozsahu späť i napriek skutočnosti, že návrh na určenie výživného na maloletú N. vo výške 500,- eur podpísali obaja rodičia. V danej veci podala matka návrh dňa 9.10.2019, keď žiadala aj o určenie výživného na maloletú Victoriu a to od podania návrhu. Zo správy kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov zo dňa 04.11.2019 vyplýva, že matka pri pohovore potvrdila, že s otcom maloletých detí žila v spoločnej domácnosti do 19.6.2019. Preto poukaz matky na vyššie uvedenú dohodu, keď rodičia v tom čase žili v spoločnej domácnosti, je bez právneho významu k určení výšky výživného.

26. Odvolací súd sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a matka ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jej návrhu. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je zákonnou povinnosťou rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

27. Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle zákonných ustanovení pri určení výšky výživného na maloletú N., vykonal dostatočné dokazovanie, na

základe ktorého zistil, že maloletá N. má 4 roky a navštevuje materskú škôlku, za ktorú matka uhradza mesačne sumu vo výške 42,- eur /10,- eur poplatok v škôlke a 32,- eur stravné/. Matkou deklarované výdavky na maloletú v súvislosti s návštevou lekára v Bratislave a s tým spojené náklady v konaní preukázané neboli. Ako už bolo vyššie uvedené, je s poukazom na príjmové možnosti a schopnosti otca, určená výška výživného na maloletú N. súdom prvej inštancie správna.

28. Určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností v každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritéria na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu. Iný výklad by viedol k rozporu so záujmami dieťaťa, ktorému sa výživné priznáva.

29. Preto každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôžu byť považované za pravidlo pre iné prípady. Možno konštatovať, že v takto vysoko individuálnej otázke, akou je určenie konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti, sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax tak, ako to namieťa matka v podanom odvolaní. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú totiž sudy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky výživného zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy /rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. septembra 2019, sp. zn. 4Cdo/148/2019 a zo dňa 25. júla 2018, sp. zn. 4 Cdo 196/2017/.

30. V danom prípade súd prvej inštancie náležite aplikoval § 62 a nasl. Zákona o rodine, pričom zisťoval okolnosti významné z hľadiska ustálenie potrieb maloletých detí na podklade svojich individuálnych, skutkových zistení. Preto odvolacia námietka matky, že v zmysle zaužívanej praxe by malo byť určené výživné v rozsahu 20-30% z čistého príjmu otca, nie je dôvodná. Ako už vyššie skonštatoval odvolací súd, zovšeobecnenie pri určení výšky výživného neprichádza do úvahy. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného je preto potrebné postupovať vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nie je možné zotrvať na určitých striktných hraniciach /rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 226/2017/.

31. Odvolací súd záverov zdôrazňuje, že záver súdu prvej inštancie pri posúdení určenia výšky výživného, resp. zmeny výživného, vychádzal z komplexného vyhodnotenia všetkých skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré súd v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov správne vyhodnotil. Prihliadal na potreby maloletých detí, ako aj zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov vo vzájomných súvislostiach.

32. Ďalšie odvolacie námietky matky preto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

33. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I. a III., ako aj súvisiaci výrok IV., ako vecne správny v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

34. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).